

[Alfred Jensen.]

påført os et tab på 1 800 mill. kr., og hovedparten af de penge går jo til oprustning, ganske vist i andre lande, men de må regnes med på Atlantpolitikkens konto. Det forekommer mig, at selvom der er visse beløb, der kan skæres fra, kommer man til det resultat, at Marshallhjælpen egentlig har kostet os mere, end vi har fået, og det synes jeg man skal tage i betragtning, når vi tager stilling til denne rammelov og diskuterer, hvorledes penge skal anvendes.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg følger altid det ærede medlem hr. Oluf Pedersens bestræbelser for at få den størst mulige politiske profit ud af enhver sag med stor interesse, og det har jeg også gjort i dag.

I anledning af det ærede medlems betragtninger over de økonomiske forhold under den forrige og den nuværende regering er jeg naturligvis stillet i en vanskelig situation, idet min beskedenhed måske forbyder mig at sige tingene så lige ud, som jeg kunne være fristet til. Lad mig da sige det på den måde, at jeg mener, at den økonomiske stilling her i landet var temmelig god, da ministeriet Hedtoft trådte til. Den blev noget ringere i denne regerings levetid dels på grund af de ydre forhold, som fra 1949s sidste måneder gik os i høj grad imod, dels efter min mening også fordi ministeriet Hedtoft ventede altfor længe med at gribe ind overfor disse økonomiske vanskeligheder. Under den nuværende regering var stillingen derfor meget dårlig, da vi trådte til. Den er på visse punkter bedre i dag dels på grund af, at de ydre forhold i enkelte henseender har drejet sig til vor fordel, dels på grund af den politik, der er ført, jeg kan tilføje: med tilslutning af næsten hele dette ting. Jeg skynder mig at tilføje, at der naturligvis ikke heraf kan sluttet ret meget med hensyn til udviklingen fremover, hvor vi stadig er stærkt afhængige af begivenheder, som er udenfor vor kontrol.

Når det ærede medlem hr. Oluf Pedersen spurgte mig, om jeg mente, at der holdtes bedre hus med kreditten, når staten finansierede den, så forstår jeg godt, at et sådant spørgsmål er en lækkerbidsken netop for det ærede medlem udfra de formål, han forfølger, som jeg omtalte før. Lad mig da sige, at det mener jeg i almindelighed afgjort ikke; det er derfor, jeg normalt er modstander af statsfinansiering og megen anden statsaktivitet ligesom det ærede medlem. Men det er klart, at i en ekstraordinær knaphedssituation gælder der andre

regler end under mere normale forhold. Under normale forhold kan man lade markedets automatiske mekanisme, om jeg så må sige, regulere tingene, men i en ekstraordinær knaphedssituation mener jeg ganske givet at det kan være rigtigt, at staten griber ind. Hvorfor tror det ærede medlem, at vi har en koksrationering her i Danmark i øjeblikket? Det har vi, fordi der er en ekstraordinær knaphedssituation, og jeg indrømmer åbent, at i en sådan situation tror jeg ikke at den almindelige, private fordeling ville være betryggende f. eks. ud fra sociale hensyn. Jeg gad dog vidst, om ikke det ærede medlem på dette punkt er enig med mig? Det ville være interessant at få at vide, om det ærede medlem er modstander af koksrationering. Men det er i virkeligheden en tilsvarende betragtning, der fører til, at man i en økonomisk situation, der gør det nødvendigt at begrænse kreditten i alvorligt omfang, ligesom ved koksrationeringen må sikre sig, at der bliver taget de fornødne hensyn til de mest vitale behov.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard i de principielle betragtninger, han fremsatte om vore forhandlinger med den amerikanske regering. Det er klart, at hvis der blev stillet betingelser i retning af ganske bestemte militære dispositioner og ganske bestemte dispositioner med hensyn til handelen med visse andre lande, kunne der meget vel indtræffe en situation, hvor man måtte sige nej. Jeg er også enig med det ærede medlem i, at sådanne betingelser ikke er stillet. Når det ærede medlem siger, at han formoder, at forhandlingen med den amerikanske regering ikke betyder ensidig fastsættelse af vilkårene, har han naturligvis ret i denne formodning. Disse lovforslag er resultatet af forhandlinger, hvor synspunkter er fremsat fra begge sider, og jeg har lov til at sige, at de foreliggende lovforslag i det store og hele repræsenterer de synspunkter, som regeringen mødte med ved disse forhandlingers begyndelse. Det er også klart, at skulle der være flertal i det høje ting for visse ændringer, så vil der kunne forhandles med De Forenede Staters regering om dette.

Mine betragtninger om neutralitet i kreditmæssig henseende var ikke slet så generelle, som det ærede medlem mente. Jeg mener, at jeg sagde „i det store og hele“, og jeg sagde, at der kunne være situationer, hvor man måtte tage det ene eller det andet hensyn. Det er naturligvis altid et spørgsmål om gradsmæssige overvejelser, hvor vidt man skal gå i den ene eller den